

วัดบูรพา

ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๖ บ้าน โพนเมืองมะทัน ตำบลหนองเหล่า อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี
สังกัดคณะสงฆ์ มหานิกาย มีเนื้อที่ ๕ ไร่ ๒ งาน ๖๐ ตารางวา ประกาศตั้งเป็นวัดเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ.
๒๔๐๐ อาณาเขต ทิศเหนือจดถนนสาธารณะ ทิศตะวันออกติดหนองบัวใหญ่ ทิศใต้จดถนนสาธารณะ ทิศ
ตะวันตกติดถนนสาธารณะ

ประวัติวัดบูรพา จากการบอกเล่าของชาวบ้านรวมทั้งการศึกษาเรื่องราวในอดีต พบว่าการก่อสร้าง
วัดบูรพานั้น อยู่ระหว่างรัชสมัยรัชกาลที่ ๔ ประมาณปี พ.ศ.๒๔๐๐ กล่าวกันว่าหลังจากวัดกลาง ซึ่งตั้งอยู่
กลางหมู่บ้านในปัจจุบันนี้โดยไฟไหม้ ชาวบ้านและหลวงปู่คำขาว จึงได้หาที่ตั้งวัดใหม่ โดยย้ายมาทางทิศ
ตะวันออกของหมู่บ้าน ซึ่งเป็นสถานที่เหมาะสม แล้วจึงร่วมมือกันกับชาวบ้านก่อตั้งวัดขึ้นมาใหม่โดยการนำ
ของหลวงปู่คำขาว และได้ตั้งชื่อวัดว่า วัดบูรพาตาม ที่อยู่ทางทิศตะวันออกของหมู่บ้าน และก่อสร้าง
เสนาสนะที่พักของพระสงฆ์ตามลำดับ โดยมีการก่อสร้างศาลาการเปรียญ หอฉัน กุฏิสงฆ์ ตามกำลังศรัทธา
ของชาวบ้าน โดยมีการก่อสร้างอุโบสถ แต่พังลงหมด และยังไม่ได้ขอพระราชทานวิสุงคามสีมา เพราะใน
สมัยนั้นเขาเรียกว่า เขตพัทธสีมา เท่านั้น และถูกรื้อถอนไปจึงหาหลักฐานไม่ได้ ต่อมากลวงปู่คำขาวก็อยู่
ปกครองวัดเป็นเจ้าอาวาสวัด และท่านก็ได้รวมศรัทธาญาติโยมชาวบ้าน ช่วยกันบริจาคและช่วยกันสร้าง
พระพุทธรูปขึ้นมาสององค์ ซึ่งเป็นพระพุทธรูปที่ทำมาจากเงินแท้ โดยการรวบรวมปัจจัยจากชาวบ้านเป็น
เงินเหรียญแล้วนำมาทำพิธีหล่อพระพุทธรูปขึ้นมา เพื่อเอาไว้เป็นพระพุทธรูปประจำวัดและเป็นที่สักการะ
บูชาของชาวบ้าน โดยตั้งชื่อว่า พระเจ้าเงินมิ่งเมือง ตามชื่อของเงินและคำว่ามิ่ง นั้นมาจากที่ชาวบ้านพากัน
นับถือเป็นมิ่งขวัญของชาวบ้าน ส่วนคำว่าเมือง นั้นมาจากชื่อของหมู่บ้านในสมัยโบราณ ที่เป็นเมืองเก่าของ
พวกขอมมารวมกัน จึงได้ชื่อว่า พระเจ้าเงินมิ่งเมือง และต่อมามีพระพุทธรูปองค์หนึ่งได้ถูกขโมยไปจากวัด
จึงเหลือเพียงองค์เดียว เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการขโมยอีกจึงได้ประชุมและตกลงกันให้เก็บรักษาองค์ที่เหลือ
เป็นอย่างดี จะนำออกมาให้กราบไหว้บูชาเฉพาะในช่วงเทศกาลสงกรานต์เท่านั้น

เสนาสนะสำคัญภายในวัดประกอบด้วย ๑. ศาลาร่วมใจเทิดไท้องค์ราชัน ๒. พระเจ้าเงินมิ่งเมือง ๓
พระศิลาแรง เป็นพระพุทธรูปเก่าแก่ที่ค้นพบได้ฐานพระประธาน การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส
เท่าที่ทราบนามดังนี้

รูปที่ ๑ หลวงปู่คำขาว ตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๐๐-๒๔๓๔

รูปที่ ๒ พระชม ตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๕๐-๒๔๖๕

รูปที่ ๓ พระมี ตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๖๖-๒๔๗๕

รูปที่ ๔ หลวงปู่โสภาก ตนฺติปาโล ตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๘๐ - ๒๔๙๗

รูปที่ ๕ พระน่วม ตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๘๙-๒๕๑๐

รูปที่ ๖ พระโสภาก ตนฺติปาโล ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๑๑-๒๕๓๒

รูปที่ ๗ พระสุนทร ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๓๒-๒๕๓๔

รูปที่ ๘ พระสิง มหาวีโร ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๓๔-๒๕๓๖

รูปที่ ๙ พระพรหมา ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๓๖-๒๕๓๙

รูปที่ ๑๐ พระอธิการณรงค์ กุญาโณ ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๔๑-๒๕๔๓

รูปที่ ๑๑ พระพันธ์ ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๔๔-๒๕๔๖

รูปที่ ๑๒ พระอธิการพิเศษฐ์ ฐมฺมโร ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๕๑-ปัจจุบัน

